កូន មាស ថ្ម ពុក

ភ្ញែចអ្វីភ្ញែចបាន តែបើភ្ញែចប្រាណ ធ្លាក់ចូលរណ្តៅ
បើបានជាធ្លាក់ មិនខាន់ធ្លាក់ជ្រៅ ប្រ័ន្ធឡើងណារៅ
កុំនៅនាំជ្រុល ។

ខូចអ្វីមិនគ្រោះ តែបើខូចឈ្មោះ មិនងាយជួសជុល
កូនត្រូវប្រយ័ត្ន កុំងប់ងល់ កាមជាគ្រឿងពុល
ខូចអស់ពាំនាំខ្លួន ។

ខូចខ្លួនខូចឈ្មោះ ខូចនេះពេញគ្រោះ រស់លែងសឹងសូន
តែទោះយ៉ាងណា កុំឲ្យខូចផ្លូវ ត្រូវប្រ័ន្ធកែខ្លួន
កុំចោលអាត្មា ។

ចោលអ្វីចោលបាន តែកុំចោលប្រាណ ក្នុងវដ្តសង្សារ
ព្រោះក្នុងលោកនេះ ឥតមាននរណា ជួយស្រង់អាត្មា
ក្រៅពីខ្លួនឡើយ ។

កូនត្រូវរក្សា ការពារអាត្មា ឲ្យបានដល់ត្រើយ
ដោយការប្រយ័ត្ន និងមិនកន្តើយ ប្រយ័ត្នហ្មឺងហើយ
ជាព្រះក្នុងខ្លួន ។

ប្រយ័ត្នជាម្តាយ ញ៉ាំងគុណទាំងឡាយ ឲ្យកើតមាំមួន
អត់ធន់ជានិ រក្សាគ្រងសួន គុណធម៌ក្នុងខ្លួន
ដូចខែងាងខ្នើត ។

ខន្តីដូចថ្មាំ លេបជាប្រចាំ រស់ជាតិល្អឯងឆើត
លំបាកគ្រាំណាស់ លុះដល់ផលកើត រស់ជាតិល្អឯងឆើត
មានគុណតាប់ហោង ។

ដោយ ប៊ុត សាវង្ស